

مقایسه اثربخشی مشاوره گروهی هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی بر امید به زندگی در نوجوانان دارای سابقه خودکشی

Comparison of the effectiveness of emotion-oriented group counseling and Lyubomirsky's happiness training on life expectancy in adolescents with a history of suicide

Reza Khaleghian

PhD student in Counseling, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Dr. Hossein Ebrahimi Moghadam*

Associate Professor, Department of Psychology, Roudhen Branch, Islamic Azad University, Roudhen, Iran. hem_psy@yahoo.com

Dr. Taghi Pourebrahim

Assistant Professor of Counseling Department, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

رضا خالقیان

دانشجوی دکتری مشاوره، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

دکتر حسین ابراهیمی مقدم (نویسنده مسئول)

دانشیار گروه روانشناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران.

دکتر تقی پور ابراهیم

استادیار گروه مشاوره، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

Abstract

The purpose of the present study was to compare the effectiveness of emotion-oriented group counseling and Lyubomirsky's happiness education on life expectancy in adolescents with a history of suicide. The research method was semi-experimental with a pre-test-post-test design and a control group with a follow-up period of two months period. The statistical population of the study consisted of all male students in the first and second year of high school in the 20th district of Tehran in the academic year of 2022-2023 who had a history of suicide attempts and were referred to the education counseling center. 45 people were selected purposefully and randomly assigned to two experimental groups and one control group. The tool of research was Miller's Life Expectancy Questionnaire (MHS, 1988). The intervention of emotion-oriented group counseling and Lyubomirski's happiness training was implemented in 8 sessions of 120 minutes twice a week as a group for the first and second experimental groups. The data were analyzed using mixed analysis of variance. The results showed that there is a significant difference between the groups in the post-test and follow-up of life expectancy ($P < 0.05$) and Lyubomirski's happiness education significantly affects the life expectancy of adolescents with a history of Suicide was more effective and a significant difference was observed between the two treatments ($P < 0.05$). Therefore, it can be said that there is a significant difference between Lyubomirski's happiness training and emotion-oriented group counseling.

Keywords: Lyubomirsky's happiness training, Life Expectancy, Emotionally Focused Therapy, Suicide.

چکیده

هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی مشاوره گروهی هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی بر امید به زندگی در نوجوانان دارای سابقه خودکشی بود. روش پژوهش نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون و گروه کنترل با دوره پیگیری مدت دوماهه بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان پسر دوره اول و دوم متوسطه منطقه ۲۰ شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ که دارای سابقه اقدام به خودکشی بوده و به مرکز مشاوره آموزش و پرورش ارجاع داده شده بودند، بود. تعداد ۴۵ نفر به شیوه هدفمند انتخاب و با گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش و یک گروه گواه قرار گرفتند. ابزار پژوهش پرسشنامه امید به زندگی میلر (MHS، ۱۹۸۸) بود. مداخله مشاوره گروهی هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی در ۸ جلسه ۱۲۰ دقیقه‌ای، هفته‌ای دوبار به صورت گروهی برای گروه آزمایش اول و دوم اجرا شد. داده‌ها با بهره‌گیری از تحلیل واریانس آمیخته تجزیه و تحلیل شدند. نتایج نشان داد بین گروه‌ها در پس‌آزمون و پیگیری امید به زندگی تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.05$) و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی نسبت به مشاوره گروهی هیجان‌مدار به طور معناداری بر امید به زندگی نوجوانان دارای سابقه خودکشی اثربخش‌تر بود و بین دو درمان تفاوت معنادار مشاهده شد ($P < 0.05$). بنابراین می‌توان گفت که بین دو درمان آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی و مشاوره گروهی هیجان‌مدار تفاوت معنادار وجود داشت.

واژه‌های کلیدی: آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی، امید به زندگی، درمان هیجان‌مدار، خودکشی.

نوجوانی دوره پرکشمکش و دشوار زندگی است. فشار و نگرانی در این دوره فراوان است، چراکه نوجوان با تغییرات جسمی، روانی و شناختی زیادی روبرو شده و نسبت به این تغییر و تحولات طبیعی از خود واکنش نشان می‌دهد (اوربن^۱ و همکاران، ۲۰۲۰). گاهی این تنش و استرس‌ها باعث می‌شود آنها به سمت رفتارهای آسیب‌رسان همچون اقدام به خودکشی کشیده شوند (فدایی و همکاران، ۱۴۰۰). مطالعات نشان می‌دهد که ۱۷ درصد از نوجوانان، ۱۳ درصد از بزرگسالان و ۶ درصد از بزرگسالان بالای ۲۵ سال حداقل دارای سابقه یک‌بار خودکشی هستند (آگاروال^۲ و همکاران، ۲۰۲۱). اصطلاح خودکشی به معنی آسیب رساندن به خود با هدف از بین بردن خویش است. مرگ در اثر خودکشی ممکن است بیشتر از یک دلیل داشته باشد (ولوسو-بیسو^۳ و همکاران، ۲۰۲۲). خودکشی یکی از عمده‌ترین نگرانی‌های سلامت عمومی در بسیاری از جوامع است. نتایج پژوهش‌ها میزان خودکشی در ایران را، ۹ نفر در ۱۰۰۰۰۰ نفر گزارش کرده‌اند که از این بین نوجوانان حدود ۱۰ درصد از آمار خودکشی را به خود اختصاص داده‌اند (میری و همکاران، ۱۴۰۱).

نامیدی یکی از مهم‌ترین این عوامل است که با اقدام به خودکشی در ارتباط است (لیو^۴ و همکاران، ۲۰۲۰). بر اساس نظر بک^۵، ناامیدی یک خصوصیت افسردگی است (سولبرگ^۶ و همکاران، ۲۰۲۰) و در واقع اتصالی بین افسردگی و خودکشی می‌باشد. عوامل شناختی همچون منفی‌گرایی و ناامیدی به همراه دیدگاهی بدبینانه درباره آینده، باور به نقص و ناکارآمدی خود و انزوای اجتماعی می‌توانند آسیب‌پذیری فرد را در برابر خودکشی افزایش دهند (فرحی و خلعتبری، ۲۰۱۹). ناامیدی، زندگی نوجوانان را با مشکلات هیجانی و روان‌شناختی متعددی همچون بالا رفتن سطح اضطراب (هالد^۷ و همکاران، ۲۰۲۰)، افزایش تحریک‌پذیری (تی سنگ^۸ و همکاران، ۲۰۱۹) و شدت افسردگی (ناهار^۹ و همکاران، ۲۰۲۰) مواجه می‌کند. این مشکلات، لزوم به‌کارگیری مداخلات روان‌شناختی را برای بهبود وضعیت نوجوانان، نشان می‌دهد. از این رو درمان متمرکز بر هیجان^{۱۰} به صورت مشاوره گروهی انتخاب شد، زیرا به صورت عمیقی بر نقش هیجان‌ات در عملکرد و تغییر تأکید می‌کند (گرینبرگ و گلدمن^{۱۱}، ۲۰۱۹). مسئله اصلی درمان متمرکز بر هیجان، این است که هیجان، بخش اساسی ساختار فرد است و عامل کلیدی برای سازمان‌دهی خود می‌باشد، اساسی‌ترین سطح کارکرد هیجان یک شکل انطباقی و سازگارانه از پردازش اطلاعات و آمادگی فرد است که به رفتار وی جهت داده و موجب بهزیستی روان‌شناختی می‌شود (معینی و همکاران، ۱۴۰۱). درمان متمرکز بر هیجان یکی از معدود مدل‌های درمانی است که ماهیتاً تلفیقی از رویکردهای درمانی مراجع‌محور، گشتالت‌درمانی و اصول شناختی را شامل می‌شود (ایمانی راد و همکاران، ۱۴۰۰).

همچنین در سال‌های اخیر در روانشناسی، جنبشی به‌عنوان روانشناسی مثبت ایجاد شده است که در آن مباحثی مانند شادکامی، امید، سرزندگی، خوش‌بینی، سلامت عمومی و ... مورد بحث قرار می‌گیرد (ریف^{۱۲}، ۲۰۲۲). لیوبومیرسکی^{۱۳} و همکاران (۲۰۱۱) شادی را تعادل بین تجربه‌های هیجانی مثبت و منفی در طول یک دوره زمانی می‌دانند، و شادی را تجربه احساس نشاط خوش‌بینی و خوشی و نیز دارا بودن این احساس که فرد زندگی خود را خوب، باارزش و بامعنا بداند، در نظر گرفته‌اند. طبق این تعریف مشخص می‌شود که شادی یک پدیده ذهنی و درونی است (المدانی و الوسمی^{۱۴}، ۲۰۲۳). عاطفه مثبت که اجزای اصلی شادکامی هستند باعث افزایش خزانه رفتاری شناختی و توجه فرد می‌شود و برعکس افسردگی باعث محدودیت خزانه رفتاری و کاهش توجه فرد می‌شود (نیکراهان و قاسمی، ۱۳۹۸). علت مقایسه درمان‌های هیجان‌مدار و آموزش شادی بخشی بدین دلیل بود که تفاوت‌های نسبتاً زیادی بین اثربخشی این دو درمان مشاهده شد در مقایسه نقاط ضعف و قوت این دو رویکرد می‌توان اینگونه بیان کرد که رویکرد هیجان‌مدار یکی از موثرترین روش‌ها

1. Orben
2. Aggarwal
3. Veloso-Besio
4. Liou
5. Beck
6. Sohlberg
7. Hald
8. Tseng
9. Nahar
10. EFT
11. Greenberg & Goldman
12. Ryff
13. Lyubomirsky
14. Almadani & Alwesmi

برای بهبود هیجان‌ات معرفی شده است هدف نهایی این رویکرد این است که اطمینان حاصل شود که افراد به طور کامل هیجان‌ات خود را بشناسند و مدیریت کنند ولی آموزش شادی بخشی لیوبو میرسکی یک رویکرد جدید می باشد که در آن با استفاده از لذت جویی و پیدا کردن ارزش و معنای زندگی، عواطف مثبت را بر کاهش افسردگی و اضطراب القا می کند. و از نظر اقتصادی از رویکرد هیجان مدار، اقتصادی تر است، همچنین مرور پژوه های پیشین به تاثیر بیشتر آموزش شادی بخشی با رویکرد های دیگر تاکید کردند و تاکنون مقایسه ای بین این دو رویکرد در هیچ جامعه آماری انجام نشده است و همچنین، پژوهشگر به این دلیل دو درمان مذکور را جهت مداخله و مقایسه انتخاب نموده است که هر دو درمان بر اساس نظریه های یادگیری بنا شده اند. درمان هایی که بر اساس یادگیری بنا شده اند در کمترین سطح پیامدهای منفی قرار دارند و در صورت به موفقیت نرسیدن عارضه زیادی را متوجه شرکت کنندگان نخواهند کرد. بر اساس پیشینه پژوهش نتایج نشان داد آموزش مثبت نگری شادی باعث افزایش سلامت روانی (معینی و همکاران، ۱۳۹۵)، خودکارآمدی (کوربو^۱ و همکاران، ۲۰۲۱) و کاهش افسردگی (هانگ^۲ و همکاران، ۲۰۱۸) می شود. همچنین درمان هیجان مدار موجب کاهش ناامیدی و افکار خودآیند منفی (محمودوندی باهر و همکاران، ۱۳۹۶)، افزایش امید به آینده (متقی و همکاران، ۱۳۹۷) و افزایش امید و بخشودگی بین فردی (نامنی و همکاران، ۱۳۹۶) می شود.

خودکشی خطرناک ترین پیامدی است که در افرادی که از بیماری افسردگی رنج می برند بیشتر بروز می کند. بیشتر افرادی که اقدام به خودکشی می کنند از بیماری افسردگی و یا اختلال افسردگی رنج می برند وی با بیان این که این افراد به دلیل احساس گناهی که می کنند و تغییرات خلقی که در آن ها ایجاد می شود دست به این عمل می زنند. بنابراین این گروه از افراد بیشتر از سایر افراد در معرض خطر خودکشی قرار دارند عوامل گوناگونی می تواند در خودکشی دخیل باشند برخی از مهم ترین فاکتورهای خطر ساز خودکشی عبارت اند از: سن بالا، طلاق و جدایی، سابقه خانوادگی، افزایش استرس، بیماری های روانی خصوصاً اختلالات دوقطبی، اختلال انطباق، عدم اشتغال، عدم اعتقادات مذهبی و مصرف مواد مخدر است (زارع، ناظر و سیدی، ۲۰۱۰). از نقطه نظر روان شناختی امید به زندگی و حالات هیجانی میزان قابل توجهی با خطر خودکشی در جوانان مرتبط است (پالمیر-کلاس^۳ و همکاران، ۲۰۲۱). در نهایت با توجه به آنچه بیان شد و نیز با توجه به شیوع روزافزون معضل اقدام به خودکشی به خصوص در نوجوانان، همچنین مطالعات صورت گرفته اندک در این خصوص و خلأ پژوهشی مبنی بر مقایسه اثربخشی این دو درمان بر امید به زندگی نوجوانان دارای سابقه خودکشی این پژوهش با هدف مقایسه اثربخشی مشاوره گروهی هیجان مدار و آموزش شادی بخش لیوبومیرسکی بر امید به زندگی در نوجوانان دارای سابقه خودکشی در سال ۱۴۰۱ انجام شد.

روش

روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل با دوره پیگیری دوماهه بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی دانش آموزان پسر دوره اول و دوم متوسطه منطقه ۲۰ شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ که دارای سابقه اقدام به خودکشی بوده و به مرکز مشاوره آموزش و پرورش ارجاع داده شده بودند، بود. ابتدا با توجه به ملاک های ورود پژوهش یعنی (۱) دامنه سنی ۱۳ تا ۱۸ سال، (۲) حداقل یک بار اقدام به خودکشی، (۳) تکمیل فرم رضایت نامه توسط والدین و خودشان، (۴) تمایل به شرکت در جلسات درمان، (۵) نداشتن مشکل جسمانی و روانی شدید بر اساس خوداظهاری فرد، (۶) عدم مصرف داروی روان پزشکی در یک سال اخیر بر اساس خوداظهاری فرد بود و همچنین ملاک های خروج یعنی: (۱) غیبت بیش از دو جلسه (۲) عدم تمایل آزمودنی به ادامه ی شرکت در پژوهش، (۳) شرکت همزمان در برنامه های مشاوره یا روان درمانی دیگر، (۴) غیبت بیش از دو جلسه و همکاری نکردن در تکمیل پرسشنامه ها در دو مرحله ی پیش آزمون و پس آزمون ۵. (ابتلای همزمان به اختلالات همبود نظیر اختلالات روان پریشی (حداقل از یک ماه از ورود به پژوهش)، بود. تعداد ۴۵ نفر به طور هدفمند انتخاب شده و به تصادف در دو گروه آزمایش و یک گروه گواه (هر گروه ۱۵ نفر) جایگزین شدند. در این پژوهش از تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر استفاده شد. همچنین برای بررسی مقایسه مشاوره گروهی هیجان مدار و آموزش شادی بخش لیوبومیرسکی از آزمون تعقیبی بنفرونی و نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ استفاده شد.

1. Corbu

2. Huang

3. Palmier-Claus

ابزار سنجش

مقیاس امید به زندگی میلر (MHS)^۱: این پرسشنامه توسط میلر و پاورز^۲ (۱۹۸۸) ساخته شد. این پرسشنامه از نوع آزمون‌های تشخیصی است که اولین بار برای سنجش امیدواری بیماران قلبی در آمریکا مورد استفاده قرار گرفت تا میزان امیدواری را در آنها نشان دهد. پرسشنامه اولیه دارای ۴۰ سؤال بود که در نسخه‌های بعدی به ۴۸ سؤال افزایش یافت. هدف این پرسشنامه، سنجش میزان امیدواری در افراد است. این آزمون شامل ۱۱ جنبه از حالت‌های امیدواری و درماندگی است که ماده‌های قیدشده در آن بر مبنای تظاهرات آشکار یا نهان رفتاری در افراد امیدواری یا ناامید برگزیده شده‌اند (میلر و پاورز، ۱۹۸۸). در برابر هر جنبه که نماینده یک نشانه رفتاری است، گزینه‌های (۱) بسیار مخالف، (۲) مخالف، (۳) بی تفاوت، (۴) موافق و (۵) بسیار موافق قرار دارد. هر فرد با انتخاب یک گزینه که در رابطه با او صدق می‌کند، از ۱ تا ۵ امتیاز کسب می‌نماید. نمره‌گذاری پرسشنامه امید میلر (MHS) به این صورت است که ابتدا باید در هر ماده به پاسخ بسیار مخالف ۱، مخالف ۲، بی تفاوت ۳، موافق ۴ و بسیار موافق نمره ۵ بدهید. سوالات ۱۱-۱۳-۱۶-۱۸-۲۵-۲۷-۲۸-۳۱-۳۳-۳۴-۳۸-۳۹-۴۷-۴۸ به صورت وارونه نمره‌گذاری می‌شوند. جمع امتیازهای کسب‌شده بیانگر امیدواری فرد است. دامنه‌ی امتیازات از ۴۸ تا ۲۴۰ متغیر است. چنانچه فردی امتیاز ۴۸ را کسب نماید، کاملاً درمانده تلقی می‌شود و نمره ۲۴۰ حداکثر امیدواری را نشان می‌دهد. میزان پایایی آزمون امیدواری میلر به شیوه آلفای کرونباخ ۰/۹۱ به دست آمد و در محاسبه روایی آزمون از طریق آزمون تحلیل عامل تأییدی، نیز ضریب روایی ۰/۶۲ به دست آمد (میلر و پاورز، ۱۹۸۸). این آزمون برای اولین بار در ایران توسط سمیعی (۱۳۶۸) بر روی ۳۰ نفر از دانشجویان پسر رشته پرستاری اجرا شد و به منظور تعیین پایایی^۳ آن از روش بازآزمایی^۴ با فاصله یک هفته استفاده شد. ضریب همبستگی پیرسون بین نمرات آزمون $R=0.75$ برآورده شد و میانگین ۱۵۱/۳ بوده است. در پژوهش سمیعی (۱۳۶۸) روایی با استفاده از روش تحلیل عامل تأییدی ۰/۸۲ به دست آمد. در پژوهش جعفریان یسار و شهیدی (۱۴۰۱) پایایی این پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۹۲ به دست آمد. پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر نیز با استفاده از آلفای کرونباخ در جامعه مذکور ۰/۷۷ محاسبه شد.

جلسات مداخله آموزش مشاوره گروهی هیجان‌مدار: مشاوره گروهی هیجان‌مدار بر اساس رویکرد متمرکز بر هیجان (جانسون و گرینبرگ^۵، ۲۰۰۷) در ۸ جلسه دوساعتی و به صورت هفتگی به گروه آزمایش آموزش داده شد و خلاصه این بسته آموزشی در جدول ۱ آورده شده است:

جدول ۱. خلاصه جلسات بر اساس رویکرد متمرکز بر هیجان (جانسون و گرینبرگ، ۲۰۰۷)

وسایل کمک آموزشی	روش‌های تدریس	اهداف	رئوس محتوا (سرفصل مطالب)
Power point	سخنرانی پرسش و پاسخ	آشنایی با قوانین و کلیاتی از درمان هیجان‌مدار	۱ معارفه، شرح ساختار و اهداف جلسات، اجرای پیش‌آزمون، ایجاد انگیزه مشارکت میان اعضا، آشنایی و معرفی کلی از رویکردهای تجربه‌نگر، آشنایی با مبانی رویکرد متمرکز بر هیجان اجرای رویکرد مربیگری هیجانی یا کوچینگ
Power point	سخنرانی بحث گروهی ایفای نقش	آشنایی با برخی از مفاهیم درمانی هیجان‌مدار	۲ انجام فنون آموزشی متمرکز بر هیجان، آشنایی با کوچینگ (ترک کردن موقعیت هیجانی، رسیدن و دسترسی به هیجانات)
Power point	سخنرانی ایفای نقش	آگاهی از اینجا و اکنون و علاقه‌مندی به جای فرار از آنچه که هم‌اکنون در جریان است. کنترل رویدادهای منفی با استفاده از استعاره‌ها، آموزش جداسازی شناختی، آگاهی روانی و خودتجسمی	۳ کشف هیجانات کلیدی مشارکت‌کنندگان، ردیابی دردناک‌ترین و ناگوارترین هیجان اعضا، برجسته‌سازی اهمیت فرایند محتوا

1. Miller Hope Scale

2. Miller & Powers

3. Reliability

4. Test- re -test

5. Johnson & Greenberg

Power point	سخنرانی ایفای نقش	تمرکز بر تمام حالت روانی، افکار و رفتار در لحظه بدون هیچ‌گونه قضاوتی به‌طوری‌که به هیجانات مثبت منجر شود	۴	بررسی نشانگرهای مرتبط با مقوله هسته اصلی هیجانات، ظهور معانی جدید از هیجانات
Power point	وسایل سمعی بصری	تلاش در جهت کسب حس تعالی و پذیرش هیجان‌های منفی با استفاده از فنون آموزش‌دیده	۵	کمک در آشکارسازی و برملا کردن هیجانات ثانویه، اعتباردهی و شدت‌بخشی به تجارب هیجانی، کار بر روی هیجانات ثانویه و نام‌گذاری آنها
Power point	وسایل سمعی بصری	سخنرانی ایفای نقش	۶	کمک در شناسایی و آشکارسازی هیجانات اولیه، اعتباربخشی و شدت‌بخشی به تجربه هیجانی زیر بنایی و بنیادی، به مالکیت درآوردن تجربه پایهای
Power point	وسایل سمعی بصری	سخنرانی ایفای نقش	۷	تشریح ساختار و فرآیند الگوها و چرخه‌های ارتباطی و تعاملی، ابراز نیازها و خواسته‌های دل‌بستگی مدارانه با تمرکز بر هیجانات اولیه
Power point	بحث گروهی پرسش و پاسخ	درخواست از درمان‌جویان برای توضیح نتایج جلسات و اجرای فنون آموزش‌دیده در زندگی به‌منظور ایجاد حس معناداری و ایجاد هیجان‌های مثبت، هماهنگی جهت برگزاری جلسه پیگیری در ۴ ماه آینده	۸	اجرای پس‌آزمون، مرور کلی و اخذ بازخورد از اعضا نسبت به مباحث دوره و انجام فنون و تکنیک‌های رویکرد متمرکز بر هیجان، اختتام جلسات

جلسات مداخله آموزش شادی‌بخشی: آموزش شادی‌بخشی لیوبومیرسکی (۲۰۰۸) در ۸ جلسه دوساعتی و به صورت هفتگی به گروه آزمایش آموزش داده شد و خلاصه این بسته آموزشی در جدول ۲ آورده شده است:

جدول ۲. خلاصه جلسات آموزش شادی لیوبومیرسکی (۲۰۰۸)

ردیف	رئوس محتوا (سرفصل مطالب)	اهداف	روش‌های تدریس	وسایل کمک آموزشی
۱	معارفه، شرح ساختار و اهداف جلسات، اجرای پیش‌آزمون، ایجاد انگیزه مشارکت میان اعضا، آشنایی و معرفی کلی از رویکردهای تجربه‌نگر، آشنایی با مبانی آموزش شادی‌بخشی	آشنایی با قوانین و کلیاتی از آموزش شادی‌بخشی	سخنرانی پرسش و پاسخ	Power point
۲	روند جلسه تعریف شادی و بررسی تأثیرات شادی بر زندگی	آشنایی با برخی از مفاهیم آموزش شادی	سخنرانی بحث گروهی ایفای نقش	Power point
۳	ایجاد هیجان مثبت از گذشته تا آینده - به‌طورکلی فکر می‌کنید تا چه اندازه شاد هستید	ایجاد احساس مثبت	سخنرانی ایفای نقش	Power point
۴	آموزش مشارکت - آموختن	آموزش مشارکت	سخنرانی ایفای نقش	Power point
۵	آموزش تأثیر روابط مثبت بر زندگی (افراد) در زندگی ما وجود دارند که واقعاً برای من اهمیت قائل هستند.	تلاش در جهت کسب حس تعالی و تقویت روابط مثبت با استفاده از فنون آموزش‌دیده	سخنرانی ایفای نقش	وسایل سمعی بصری Power point
۶	آموزش تأثیر درک مفهوم زندگی - به‌طورکلی فکر می‌کنم هر آنچه در زندگی انجام می‌دهم، ارزشمند و مهم است.	شناسایی ارزش‌های شخصی و طرح‌ریزی اهداف بر اساس آن، تهیه فهرستی از موانع پیش رو و ایجاد معنا در زندگی	سخنرانی ایفای نقش	وسایل سمعی بصری Power point

مقایسه اثربخشی مشاوره گروهی هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی بر امید به زندگی در نوجوانان دارای سابقه خودکشی
Comparison of the effectiveness of emotion-oriented group counseling and Lyubomirsky's happiness training on life ...

Power point وسایل سمعی بصری	سخنرانی ایفای نقش	برنامه‌ریزی برای دستاوردها و نسبت به پیگیری ارزش‌ها و ایجاد حس معناداری در زندگی	روند جلسه آموزش معنای واقعی موفقیت (برنده شدن همیشه موفقیت نیست، لذت بردن از روند انجام کاری و با انرژی بیشتر به دنبال رفع کاستی‌ها بودن، اهمیت ارجح دارد).	۷
Power point	بحث گروهی پرسش و پاسخ	درخواست از درمان‌جویان برای توضیح نتایج جلسات و اجرای فنون آموزش‌دیده در زندگی به‌منظور ایجاد حس معناداری و ایجاد شادمانی، هماهنگی جهت برگزاری جلسه پیگیری در ۴ ماه آینده	اجرای پس‌آزمون، روند جلسه؛ مرور مطالب جلسات گذشته- نظرخواهی گروهی	۸

یافته‌ها

یافته‌های پژوهش در مورد اطلاعات جمعیت‌شناختی نشان داد که ۴۵ نفر (۱۵ نفر گروه آموزش شادی‌بخشی، ۱۵ نفر درمان رویکرد هیجان‌مدار و ۱۵ نفر گروه گواه) حضور داشتند که میانگین و انحراف استاندارد معیار سن برای گروه آموزش شادی‌بخشی به ترتیب ۱۶/۵۱ و ۲/۲۹ سال، برای گروه رویکرد هیجان‌مدار ۱۶/۷۵ و ۲/۶۱ سال و برای گروه گواه ۱۶/۳۸ و ۲/۴۸ بود. همچنین جنسیت همه افراد شرکت‌کننده پسر بود و همه آنها دارای سابقه‌ی یک‌بار خودکشی در پرونده خود داشتند. در ادامه یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش ارائه می‌شود. برای توصیف داده‌ها از میانگین به‌عنوان شاخص گرایش مرکزی و انحراف معیار به‌عنوان شاخص پراکندگی استفاده شد.

جدول ۳. میانگین و انحراف استاندارد متغیر امید به زندگی و مؤلفه‌های آن در مراحل پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری

	پیش‌آزمون		پس‌آزمون		پیگیری	انحراف معیار
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار		
امید به	۲۹/۱۳	۴/۹۳	۲۸/۴۷	۴/۷۲	۲۸/۸۷	۴/۲۸
رویکرد هیجان‌مدار	۳۰/۴۰	۶/۲۱	۳۴/۳۳	۵/۸۰	۳۴/۱۳	۵/۷۰
آموزش شادی‌بخشی	۲۹/۲۷	۳/۴۵	۴۶/۹۳	۹/۳۴	۴۷/۸۷	۹/۷۸

همان‌طور که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، در گروه گواه میانگین نمره کل امید به زندگی در پس‌آزمون و پیگیری نسبت به مرحله پیش‌آزمون تغییر چندانی را نشان نمی‌دهد. ولی در گروه‌های آموزش شادی‌بخشی و رویکرد هیجان‌مدار افزایش قابل‌توجهی در امید به زندگی در مرحله پس‌آزمون و پیگیری نسبت به مرحله پیش‌آزمون دیده می‌شود.

بررسی معنادار بودن این تغییرات با استفاده از آزمون تحلیل واریانس آمیخته صورت گرفت. قبل از اجرای آزمون، آزمون تحلیل واریانس آمیخته، از آزمون کولموگروف - اسمیرنوف جهت بررسی نرمال بودن توزیع نمرات امید به زندگی در مراحل سه‌گانه اندازه‌گیری ($p > 0.05$) از آزمون لوین جهت بررسی همگنی واریانس‌های امید به زندگی در سه مرحله اندازه‌گیری پیش‌آزمون ($F=0.186$), ($P=0.20$), پس‌آزمون ($F=1.105$, $P=0.123$) و پیگیری ($F=1.33$, $P=0.263$) و برای بررسی همگنی ماتریس واریانس - کوواریانس با استفاده از آزمون ام‌باکس در متغیر امید به زندگی ($MBOX=29.73$, $F=1.04$, $P=0.32$) استفاده شد؛ که نتایج این آزمون‌ها معنی‌دار نبود، همچنین به‌منظور بررسی پیش‌فرض کرویت از آزمون موچلی استفاده شد و نتایج نشان داد پیش‌فرض کرویت برای متغیر امید به زندگی رعایت نشده است. بنابراین برای تفسیر نتایج از روش گرینهاوس - گیسر استفاده شد.

جدول ۴. نتایج تحلیل واریانس آمیخته مربوط به اثرات درون‌گروهی و بین‌گروهی

متغیر	عوامل	منابع تغییر	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	آماره F	سطح معناداری	میزان اثر
امید به		زمان	۲۹۲/۹۸	۱/۳۳	۲۲۰/۵۳	۰/۴۶	۰/۵۶	۰/۰۱
زندگی	درون‌گروهی	زمان × گروه	۵۸۱۲/۲	۲/۶۶	۲۱۸۷/۵	۴/۵۵	۰/۰۱	۰/۱۹
		خطا	۲۴۲۸۳/۱۹	۵۰/۴۸	۴۸۱/۰۲	-	-	-

بر این اساس نتایج آزمون تحلیل واریانس آمیخته در جدول ۴ ارائه شده است. با توجه به نتایج جدول نشان می‌دهد بین گروه و زمان در متغیر امید به زندگی تفاوت معناداری وجود دارد و مشخص می‌گردد بین مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون و پیگیری بین دو گروه درمانی و گروه گواه در متغیر وابسته تفاوت وجود دارد همچنین در اثر گروه با توجه به مقادیر و سطح معناداری F در متغیر امید به زندگی بین دو گروه آموزش شادی‌بخشی و رویکرد هیجان‌مدار و گروه گواه تفاوت معناداری وجود دارد مقایسه دوبه‌دوی این گروه‌ها به تفکیک هر مرحله با استفاده از آزمون بنفرونی صورت گرفته است که نتایج آن در جدول ۵ ارائه شده است.

جدول ۵. نتایج آزمون تعقیبی بنفرونی برای مقایسه زوجی میانگین متغیر امید به زندگی

پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیگیری		
۱/۰۰۰	۴/۳۲۳	۴/۲۹۱	۵/۲۰۰	۵/۴۴۳
۱/۰۰۰	۴/۳۲۳	۴/۲۹۱	۳/۴۰۰	۵/۴۴۳
۱/۰۰۰	۴/۳۲۳	۴/۲۹۱	۱/۸۰۰	۵/۴۴۳
۱/۰۰۰	۴/۳۲۳	۴/۲۹۱	-۳/۴۰۰	۵/۴۴۳

با توجه به جدول ۵ ملاحظه می‌شود تفاوت معناداری بین گروه‌های رویکرد هیجان‌مدار و گواه در متغیر امید به زندگی ($P < 0.05$) و آموزش شادی‌بخشی و گواه در متغیر امید به زندگی ($P < 0.05$) وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد بین روش رویکرد هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخشی در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ اختلاف معنادار وجود دارد. مطابق با جدول ۵ اختلاف میانگین روش آموزش شادی‌بخشی و رویکرد هیجان‌مدار برای متغیر امید به زندگی در مرحله پس‌آزمون و پیگیری به صورت مثبت معنادار شده است. در نتیجه روش آموزش شادی‌بخشی در افزایش امید به زندگی اثربخشی بیشتری نسبت به رویکرد هیجان‌مدار داشته است ($P < 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف مقایسه اثربخشی مشاوره گروهی هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی بر امید به زندگی در نوجوانان دارای سابقه خودکشی انجام شد. در مرحله اول یافته‌های پژوهش نشان داد مداخله مشاوره گروهی هیجان‌مدار بر امید به زندگی نوجوانان دارای سابقه خودکشی مؤثر است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش متقی و همکاران (۱۳۹۷)، نامنی و همکاران (۱۳۹۶) و محمودوند باهر و همکاران (۱۳۹۶) همسو بود. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت رویکرد متمرکز بر هیجان این قابلیت را به فرد می‌دهد تا با افزایش آگاهی هیجانی، نمادگذاری هیجانی، آگاهی از عاملیت در تجربه و تغییر پردازش‌ها، بتواند هیجانات منفی از قبیل اضطراب، افسردگی و ناامیدی و وضعیت‌های نیمه‌تمام در گذشته را کنترل نموده و میزان سازگاری روان‌شناختی خود را بالا ببرد. در روش‌های درمانی متمرکز بر هیجان تلاش می‌شود تا در جریان درمان مراجع تشویق شود تا افکار ناراحت‌کننده خود را مورد سؤال قرار داده و خودگویی‌های جایگزین برای مقابله با این هیجانات و نشخوارهای فکری که سبب آشفتگی هم از لحاظ جسمانی و روانی و در نهایت اقدام به خودکشی می‌شود را برطرف نماید. در رویکرد هیجان‌مدار توانایی تنظیم هیجانات نه‌تنها مهارت‌های اجتماعی بلکه کیفیت روابط بین شخصی و بهزیستی روان‌شناختی و جسمانی فرد را بهبود می‌بخشد (اسلون و دنیس، ۲۰۰۸، به نقل از نامنی و همکاران، ۱۳۹۶). همچنین فرایند تغییر در EFT نشان می‌دهد که این درمان کمک می‌کند تا نوجوانان دارای سابقه خودکشی به هیجانات زیربنایی و آسیب‌دیده اولیه دسترسی پیدا کرده و بتوانند آن را ابراز کنند. آشکارسازی هیجانات آسیب‌پذیر زیربنایی در شکستن چرخه معیوب تعاملات تأثیر دارد و باعث عمیق شدن صمیمیت و پیوند دلبستگی ایمن می‌شود (غفاری و همکاران، ۱۴۰۱). پرداختن به این موضوعات در این پژوهش منجر به بهبود سطح امید به زندگی نوجوانان دارای سابقه خودکشی در ابعاد تحمل رنجش و درک واقع‌بینانه گردید.

مقایسه اثربخشی مشاوره گروهی هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی بر امید به زندگی در نوجوانان دارای سابقه خودکشی
Comparison of the effectiveness of emotion-oriented group counseling and Lyubomirsky's happiness training on life ...

همچنین یافته دیگر پژوهش نشان داد مداخله آموزش شادی‌بخشی بر امید به زندگی نوجوانان دارای سابقه خودکشی مؤثر است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش معینی و همکاران (۱۳۹۵)، هانگ و همکاران (۲۰۱۸) همسو بود. در تبیین این یافته‌ها می‌توان این‌گونه بیان کرد که در میان روانشناسان مثبت‌نگر، لیوبومیرسکی و همکاران (۲۰۱۱) شادکامی را تعادل بین تجربه‌های هیجانی مثبت و منفی در طول یک دوره زمانی می‌دانند به این صورت که آنان شادکامی را تجربه احساس نشاط خوش‌بینی و خوشی و نیز دارا بودن این احساس که فرد زندگی خود را خوب، بانشاط و بارز می‌داند در نظر گرفته‌اند. بنابراین می‌توان گفت که شادی یک پدیده ذهنی و درونی است. عاطفه مثبت که اجزای اصلی شادی هستند، باعث افزایش خزانه رفتاری شناختی و توجه فرد می‌شود و فرد احساس شادکامی و نشاط بیشتری را تجربه خواهد کرد. برعکس، در صورتی که فرد به جای تلاش برای مثبت‌اندیشی به افکار منفی روی بیاورد در صورت تداوم این حالات دچار افسردگی می‌شود؛ که این درنهایت منجر به محدود شدن خزانه رفتاری و کاهش توجه و در نتیجه عدم پیشرفت او می‌شود (لیوبومیرسکی و همکاران، ۲۰۱۱). احساس نشاط و شادکامی و سرزندگی در برخورد با رویدادهای مختلف در بسیاری از موارد به نوع نگرش و احساس فرد برمی‌گردد که این افراد چقدر بتوانند در مسیر زندگی لذت و شادی، قدرت تصمیم‌گیری علاقه‌مندی به دیگران احساس دلگرمی و توانایی برقراری ارتباط با دنیای اطراف را داشته باشند. آنچه که می‌تواند در ایجاد روحیه شادی و نشاط و بالا بردن امید به زندگی در زندگی افراد نقش فعالی را ایفا نماید، به عقیده پژوهشگر مثبت‌نگری و توانایی مقابله با شرایطی است که همواره ممکن است تحت عنوان مشکلات روحیه شادکامی و امید به زندگی را به مخاطره بیندازد. افراد مثبت‌نگر یا امیدوار به زندگی سالم‌تر و شادتر هستند و دستگاه‌های ایمنی آنان بهتر کار می‌کنند (هانگ و همکاران، ۲۰۱۸). آنها با بهره‌گیری از راهبردهای کنار آمدن مؤثرتر مانند ارزیابی مجدد و مسئله‌گشایی، با تنیدگی‌های روانی بهتر کنار می‌آیند. همچنین بر نحوه فعال از رویدادهای تنیدگی‌زایی زندگی پرهیز کنند و شبکه‌های حمایت اجتماعی بهتری را پیرامون خود می‌سازد سبک‌های زیستی سالم‌تری دارند که آنها را از ابتلا به بیماری حفظ می‌کند (نیکراهان و قاسمی، ۱۳۹۸). همچنین نتایج پژوهش نشان داد دانش‌آموزانی که دارای تجربه احساس شادکامی و هیجان مثبت بیشتری هستند، احساس امید بیشتری را تجربه می‌کنند. افرادی که امید بیشتری دارند، تلاششان را صرف کسب اهداف بیشتر می‌کنند، اهدافشان را با اطمینان بیشتری به دست آورده و آنها را با اهداف سخت‌تر دیگری مقایسه می‌کنند؛ اما افرادی که امید کمتری دارند این‌گونه نیستند. امید باعث می‌شود که افراد احساس کنند که با تلاش و کوشش بیشتر به نتیجه می‌رسند و همین منجر به افزایش تلاش آنان در دستیابی به اهدافشان می‌شود (ریس^۱، ۲۰۰۶، به نقل از نیکراهان و قاسمی، ۱۳۹۸).

همچنین یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که آموزش شادی‌بخشی لیوبومیرسکی نسبت به مشاوره گروهی هیجان‌مدار به‌طور معناداری بر امید به زندگی نوجوانان دارای سابقه خودکشی اثربخش‌تر بود و این تغییر در مرحله‌ی پیگیری نیز حفظ شد. برای بررسی نتایج این یافته، پژوهشی مبنی بر مقایسه همسویی و ناهم‌سویی یافت نگردید. در تبیین این یافته‌ها می‌توان به نظریات روانشناسی مثبت‌گرا اشاره نمود. طبق این دیدگاه مکانیزم تغییر به‌واسطه افزایش افکار هیجانات و رفتارهای مثبت و همچنین ارضای نیازهای اساسی صورت گرفته و منجر به افزایش احساس بهزیستی ذهنی و شادکامی در افراد می‌شود (سلیگمن^۲، ۲۰۱۹). به‌عنوان مثال، برخی فعالیت‌های هدفمند در آموزش شادی لیوبومیرسکی همچون مراقبه، هیجان‌های مثبتی در فرد ایجاد می‌کند که باعث افزایش منابع فردی همچون سلامت روانی و بهبود تعاملات اجتماعی می‌شود (الم^۳، ۲۰۲۲). افزایش چنین منابعی افزایش رضایت از زندگی امید به زندگی و درنهایت شادی را موجب خواهد شد. از سوی دیگر مداخلات روانشناسی مثبت افراد را به سمت رضایت داشتن و لذت بردن از فعالیت‌های روزانه زندگی مانند تحصیل و مشارکت در یادگیری سوق می‌دهد که این موارد نیز خود شادی و بهزیستی ذهنی بیشتری در فرد را موجب می‌گردد (نیکراهان و قاسمی، ۱۳۹۸). یکی دیگر از تأثیرات فعالیت‌های مثبت صرف‌نظر از ایجاد هیجان‌های مثبت، افزایش افکار مثبت می‌باشد. فعالیت‌های مثبت افراد را بر آن می‌دارد تا اعمال مثبتی انجام دهند. از طرفی نیز چنین فعالیت‌های مثبتی نظیر خوش‌بینی و قدردانی می‌تواند از طریق ارضای نیازهای روانی اساسی همچون ارتباط کارآمدی و کنترل افزایش امید به زندگی، رضایت از زندگی و در نتیجه شادی را در پی داشته باشند (الفلاح و الغانم^۴، ۲۰۲۰). از این‌رو به نظر می‌رسد که فعالیت‌های هدفمند موجود در برنامه آموزش شادی لیوبومیرسکی در نوجوانان دارای سابقه خودکشی می‌تواند از طریق افزایش هیجان مثبت، رفتار مثبت، افکار مثبت و ارضای نیازهای اساسی هیجانات مثبت یادگیری را نیز در آنان افزایش دهد.

1. Ries

2. Seligman

3. Alam

4. Alfalah & Alganem

بنابراین می‌توان گفت خودکشی یکی از معضلات بهداشت روان است که در کشورهای توسعه‌یافته توجه بیشتری به آن شده است. اگرچه خودکشی در بین تمامی گروه‌های سنی دیده می‌شود، اما در قشر نوجوان موجب از دست دادن سال‌های مفید عمر آنها می‌شود که این امر از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. به نظر می‌رسد نوجوانان در لحظه‌هایی از زندگی که با مشکلات شخصی روبه‌رو می‌شوند، بیشتر احساس ضعف می‌کنند و این در حالی است که گمان می‌کنند راه برگشت ندارند. این پژوهش با هدف مقایسه اثربخشی مشاوره گروهی هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی بر امید به زندگی در نوجوانان دارای سابقه خودکشی بود و این‌گونه نتیجه گرفته شد که هر دو مداخله مشاوره گروهی هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی بر بهبود امید به زندگی نوجوانان دارای سابقه خودکشی تأثیر داشته اما مداخله آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی اثر بیشتری بر امید به زندگی نسبت به مشاوره گروهی هیجان‌مدار داشته است. درنهایت نتایج از تأثیر دو روش مداخله حمایت می‌کند و توجه به این دو روش درمانی برای نوجوانان دارای سابقه خودکشی از اهمیت خاصی برخوردار است. بنابراین نتایج این پژوهش می‌تواند زمینه‌ساز مداخلاتی برای کمک به نوجوانان دارای سابقه خودکشی شود.

از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به انتخاب نمونه‌گیری هدفمند از میان نوجوانان دارای سابقه خودکشی یک شهر خاص اشاره کرد که از اعتبار بیرونی پژوهش کاست و همین‌طور عدم توجه به برخی از متغیرهای روان‌شناختی (مثل ذهنیت روان‌شناختی و بینش مراجعین انگیزه‌ی مراجع حوادث متقارن با پژوهش و استرس‌های هم‌زمان با اجرای پژوهش) که اعتبار درونی را به مخاطره می‌اندازد. پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آینده برای کاهش سوگیری احتمالی و کنترل متغیرهای مداخله‌گر نمونه از شهرها و گروه‌های مختلف و با حجم بیشتر انجام شود تا با اطمینان بیشتری بتوان نتایج را تعمیم داد.

منابع

- ایمانی راد، ا.، گل‌محمدیان، م.، مرادی، ا.، و گودرزی، م. (۱۴۰۰). اثربخشی زوج درمانی هیجان‌مدار بر بخشودگی و باورهای ارتباطی زوجین درگیر در پیمان‌شکنی زناشویی. *علوم روانشناختی*، ۲۰(۱۰)، ۶۶۵-۶۵۳. <http://psychologicalscience.ir/article-1-966-fa.html>
- جعفریان یسار، ح.، و شهیدی، م. (۱۴۰۱). تأثیر درمان وجودگرا و مذهب‌محور در افزایش امید به زندگی افراد معلول ناشی از حوادث. *پژوهش در آموزش معارف و تربیت اسلامی*، ۳(۱)، ۸۲-۶۷. https://tarbiatmaaref.cfu.ac.ir/article_2547.html
- سمیعی، م.، و عشایری، ح. (۱۳۶۸). بررسی امید و احساس درماندگی در بیمارانی که قطع نخاع شده‌اند و مقایسه آنها با سایر معلولین و افراد سالم. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه.
- غفاری، ح.، میکائیلی منبع، ف.، و مسعودی، ش. (۱۴۰۱). اثربخشی درمان هیجان‌مدار بر احساس حقارت، هیجان خواهی و سبک‌های دلبستگی زنان متأهل دارای تجربه روابط فرا زناشویی. *پژوهش توانبخشی در پرستاری*، ۹(۲)، ۶۲-۷۶. <http://ijm.ir/article-1-717-fa.html>
- فدائی، ن.، جعفری نیاه، غ.، و کیخسروانی، م. (۱۴۰۰). تأثیر آموزش مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی بر کاهش خودکشی نوجوانان (مطالعه موردی: نوجوانان پسر کانون اصلاح و تربیت شهر کرمان). *پاسداری فرهنگی انقلاب اسلامی*، ۱۱(۲۳)، ۳۲۴-۲۹۹. https://cgirj.ihu.ac.ir/article_205849.html
- متقی، ش.، شاملی، ل.، و هنرکار، ر. (۱۳۹۷). اثربخشی درمان متمرکز بر هیجان بر افسردگی، امید به آینده و اعتماد بین فردی در زنان مطلقه. *مطالعات روان‌شناختی*، ۱۴(۴)، ۱۲۲-۱۰۷. https://psychstudies.alzahra.ac.ir/article_3773.html
- محمودوندی باهر، ا.، فلسفی نژاد، م.، و خدابخشی کولایی، آ. (۱۳۹۶). اثربخشی درمان گروهی هیجان‌مدار بر امید و افکار خودآیند منفی زنان مطلقه. *سلامت اجتماعی*، ۱۵(۱)، ۷۶-۶۷. <https://journals.sbmu.ac.ir/ch/index.php/ch/article/view/19218>
- معینی، ب.، بابامیری، م.، محمدی، ی.، براتی، م.، و رشیدی، س. (۱۳۹۵). بررسی رابطه شادکامی و سلامت روان در دانش‌آموزان دختر دبیرستانی؛ یک مطالعه توصیفی-تحلیلی. *پرستاری و مامایی*، ۱۴(۱۱)، ۹۵۱-۹۴۲. <http://unmf.umsu.ac.ir/article-1-3063-fa.html>
- معینی، ف.، حسینی آربین، ن.، کرباسی، ت.، تونزنده جانی، ح.، راه نجات، ا.، و دنیوی، و. (۱۴۰۱). اثربخشی درمان هیجان‌مدار بر احساس طردشدگی، سازگاری زناشویی و تنظیم هیجانی در زنان آسیب‌دیده از خشونت خانگی. *پرستار و پزشک در زرم*، ۱۰(۳۶)، ۱۵-۶. <http://npwjm.ajaums.ac.ir/article-1-899-fa.html>
- میری، م.، رضائیان، م.، و قاسمی، س. (۱۴۰۱). مروری نظام‌مند بر میزان شیوع و علل خودکشی (افکار و اقدام) در دانش‌آموزان و دانشجویان ایرانی. *مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان*، ۲۱(۵)، ۵۷۴-۵۵۱. <http://journal.rums.ac.ir/article-1-6454-fa.html>
- نامنی، ا.، محمدی‌پور، م.، و نوری، ج. (۱۳۹۶). اثربخشی درمان هیجان‌مدار به شیوه گروهی بر بخشودگی بین فردی و امید در زنان مطلقه. *مشاوره و روان درمانی*، ۱(۲۶)، ۷۸-۵۷. https://qccpc.atu.ac.ir/article_7356.html
- نیکراهان، غ.، و قاسمی، ط. (۱۳۹۸). تعیین اثربخشی آموزش برنامه شادی لیوبو میرسکی بر شادکامی، امید، سلامت عمومی و رضایت از زندگی دانش‌آموزان دختر رشته تربیت کودک مقطع متوسطه. *آموزش و ارزشیابی*، ۱۲(۴۶)، ۴۵-۲۹. https://jinev.tabriz.iau.ir/article_668227.html

مقایسه اثربخشی مشاوره گروهی هیجان‌مدار و آموزش شادی‌بخش لیوبومیرسکی بر امید به زندگی در نوجوانان دارای سابقه خودکشی
Comparison of the effectiveness of emotion-oriented group counseling and Lyubomirsky's happiness training on life ...

- Aggarwal, S., Borschmann, R., & Patton, G. C. (2021). Tackling stigma in self-harm and suicide in the young. *The Lancet. Public health*, 6(1), e6–e7. [https://doi.org/10.1016/S2468-2667\(20\)30259-0](https://doi.org/10.1016/S2468-2667(20)30259-0)
- Alam, A. (2022). Positive psychology goes to school: conceptualizing students' happiness in 21st century schools while 'minding the mind' are we there yet? Evidence-backed, school-based positive psychology interventions. *ECS Transactions*, 107(1), 11199. <https://doi.org/10.1149/10701.11199ecst>
- Alfalalah, A. A., & Alganem, S. A. (2020). The impact of construal level on happiness, hope, optimism, life satisfaction, and love of life: A longitudinal and experimental study. *Australian Journal of Psychology*, 72(4), 359-367. <https://doi.org/10.1111/ajpy.12297>
- Almadani, N.A., & Alwesmi, M.B. (2023). The Relationship between Happiness and Mental Health among Saudi Women. *Brain Sci*, 13, 526. <https://doi.org/10.3390/brainsci13040526>
- Corbu, A., Peláez Zuberbühler, M. J., & Salanova, M. (2021). Positive Psychology Micro-Coaching Intervention: Effects on Psychological Capital and Goal-Related Self-Efficacy. *Frontiers in psychology*, 12, 566293. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.566293>
- Farahi, S., & Khalatbari, J. (2019). Effectiveness of Acceptance and Commitment Therapy on the Life Expectancy, Resilience and Death Anxiety in Women with Cancer. *International Journal of Applied Behavioral Sciences*, 6(3), 9-19. <https://doi.org/10.22037/ijabs.v6i3.21470>
- Greenberg, L. S. & Goldman, N. (2019). *Clinical Handbook of Emotion-Focused Therapy*. American Psychological Association, Washington, DC.
- Hald, G. M., Ciprić, A., Øverup, C. S., Štulhofer, A., Lange, T., Sander, S., & Strizzi, J. M. (2020). Randomized controlled trial study of the effects of an online divorce platform on anxiety, depression, and somatization. *Journal of Family Psychology*, 34(6), 740-751. <https://doi.org/10.1037/fam0000635>
- Huang, K. L., Wei, H. T., Hsu, J. W., Bai, Y. M., Su, T. P., Li, C. T., Lin, W. C., Tsai, S. J., Chang, W. H., Chen, T. J., & Chen, M. H. (2018). Risk of suicide attempts in adolescents and young adults with attention-deficit hyperactivity disorder: a nationwide longitudinal study. *The British journal of psychiatry: the journal of mental science*, 212(4), 234–238. <https://doi.org/10.1192/bjp.2018.8>
- Johnson, S. M., & Greenberg, L. S. (2005). Emotionally focused couple's therapy: An outcome study. *Journal of Marital and Family Therapy*, 11(3), 313-317. <https://doi.org/10.1111/j.1752-0606.1985.tb00624.x>
- Liou, L., Joe, W., Kumar, A., & Subramanian, S. V. (2020). Inequalities in life expectancy: An analysis of 201 countries, 1950–2015. *Social Science & Medicine*, 253, 1129-64. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2020.112964>
- Lyubomirsky, S. (2008). *The how of happiness: A scientific approach to getting the life you want*. New York: Penguin Press.
- Lyubomirsky, S., Boehm, J. K., Kasri, F., & Zehm, K. (2011). The cognitive and hedonic costs of dwelling on achievement-related negative experiences: implications for enduring happiness and unhappiness. *Emotion*, 11(5), 1152-1167. <https://doi.org/10.1037/a0025479>
- Miller, J. F., & Powers, M. (1988). Development of an instrument to measure hope. *Nursing Research*, 37(1), 35- 56.
- Nahar, J. S., Algin, S., Sajib, M. W. H., Ahmed, S., & Arafat, S. M. Y. (2020). Depressive and anxiety disorders among single mothers in Dhaka. *The International journal of social psychiatry*, 66(5), 485–488. <https://doi.org/10.1177/0020764020920671>
- Orben, A., Tomova, L., & Blakemore, S. J. (2020). The effects of social deprivation on adolescent development and mental health. *The Lancet Child & Adolescent Health*, 4(8), 634-640. <https://doi.org/10.1177/1754073916669596>
- Ryff, C. D. (2022). Positive Psychology: Looking Back and Looking Forward. *Frontiers in psychology*, 13, 840062. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.840062>
- Seligman M. E. P. (2019). Positive Psychology: A Personal History. *Annual review of clinical psychology*, 15, 1–23. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-050718-095653>
- Sohlberg, E. M., Thomas, I. C., Yang, J., Kappahn, K., Daskivich, T. J., Skolarus, T. A., ... & Goldstein, M. K. (2020). Life expectancy estimates for patients diagnosed with prostate cancer in the Veterans Health Administration. *Urologic oncology*, 38(9), 734.e1–734.e10. <https://doi.org/10.1016/j.urolonc.2020.05.015>
- Tseng, W. L., Deveney, C. M., Stoddard, J., Kircanski, K., Frackman, A. E., Yi, J. Y., Hsu, D., Moroney, E., Machlin, L., Donahue, L., Roule, A., Perhamus, G., Reynolds, R. C., Roberson-Nay, R., Hettema, J. M., Towbin, K. E., Stringaris, A., Pine, D. S., Brotman, M. A., & Leibenluft, E. (2019). Brain Mechanisms of Attention Orienting Following Frustration: Associations With Irritability and Age in Youths. *The American journal of psychiatry*, 176(1), 67–76. <https://doi.org/10.1176/appi.ajp.2018.18040491>
- Veloso-Besio, C., Cuadra-Peralta, A., Gallardo-Peralta, L., Cuadra-Fernandez, P., Quiroz, P. T., & Troncoso, N. V. (2023). The prevalence of suicide attempt and suicidal ideation and its relationship with aggression and bullying in Chilean adolescents. *Frontiers in psychology*, 14, 1133916. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1133916>